

A tak mě napadá

Pavel Čadek

A tak mě napadá,
jsi vůbec skutečná?
Já byl vždycky blázen do zjevení!

Doufám
však, že tvá podstata je buněčná,
Jak dal bůh buňku k buňce,
že jsi krásná jako slunce?
To nevím!

Vím však,
že tě mám zakreslenou v diáři.
Jsi na první stránce.
Jak se daří?

Věřím,
že brzy povedu tě k oltáři.
Jen ať vidí tě naši,
co si myslí, že mi straší ve věži.

[--sólo čelo--]

A tak mě napadá -
vždyť my se vlastně vůbec neznáme!
Asi chceš znát svoje příští příjmení.

Pěkné,
však s tím si zatím hlavu nelámej.
Spíš mám strach o tvou máti,
že ji na té svatbě sklátí dojetí!

Kvítí,
ti dneska večer vpletu do vlasů,
když se vlní jak louka při kosení.

To chvění,
si s sebou ještě chvíli ponesu.
Když stojíš u mých dveří,
tak je těžké neuvěřit na osud!

[--sólo čelo--]

Kvítí,
ti dneska večer vpletu do vlasů,
když se vlní jak louka při kosení.

To chvění,
si s sebou ještě chvíli ponesu.
Když stojíš u mých dveří,
tak je těžké neuvěřit na osud!